

ת"פ 6165/04/20 - מדינת ישראל נגד Dhanalakshmi Chelluboyima

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 6165-04-20 מדינת ישראל נ' Chelluboyima

לפני
כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

Dhanalakshmi Chelluboyima

הנאשמת

בשם המאשימה: עו"ד אלירן אשכנזי

בשם הנאשמת: עו"ד עבד אבו עמר

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום המתוקן

1. ביום 6.12.2020 הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום. לאחר שהנאשמת הודתה בעובדות המפורטות בו, נשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לשאלה המשפטית - האם ניתן להרשיעה בגרימת "חבלה של ממש", בהעדר פירוט של סוג הפגיעה בכתב האישום, ובהסתמך על אינדיקציות חיצוניות בלבד לקיומו של מכאוב שנגרם לאדם שהותקף.

2. במסגרת הכרעת הדין הגעתי לכלל מסקנה כי מעשי הנאשמת באישום הראשון אינם כוללים רכיב של "חבלה של ממש", זאת בשונה ממעשיה באישום השני. לאור האמור, ובשים לב להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשעה הנאשמת בביצוע עבירה אחת של **תקיפת חסר ישע**, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), עבירה אחת של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק ועבירה אחת של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

3. מכתב האישום המתוקן עולה שהנאשמת היא נתינה זרה בעלת אשרת עבודה בישראל בענף הסיעוד. במשך תקופה של כ-6 שנים התגוררה הנאשמת בביתה של קשישה ילידת 1942, אשר בשל מצבה הרפואי מונה לה בשנת 2019 אפוטרופוס לגוף. במהלך שהותה של הנאשמת בבית הקשישה, היא סעדה אותה ודאגה לכל צרכיה. במהלך

חודש מרץ 2020 תקפה הנאשמת את הקשישה מספר פעמים, ובין היתר הכתה אותה באמצעות ידיה, בעטה, דחפה ואיימה עליה כמפורט בשני פרטי האישום שלהלן.

מעובדות האישום הראשון עולה שבתחילת חודש מרץ 2020, הושיבה הנאשמת את הקשישה על מיטתה בחדרה ודחפה אותה לכיוון המיטה. הנאשמת הרימה את רגליה של הקשישה באמצעות ידיה והטיחה אותן בחוזקה על המיטה, כך שגופה של הקשישה היה במנח אלכסון ביחס למיטה. בהמשך, כיסתה הנאשמת את כל גופה של הקשישה בשמיכה והכתה באמצעות שתי ידיה על בטנה של הקשישה, תוך שאמרה לה "יאללה לישון", ובתגובה לכך צעקה הקשישה "איי, איי".

מעובדות האישום השני עולה שבתאריך 12.3.2020, בשעה שהקשישה הייתה ישובה על כיסא סמוך לשולחן בפינת האוכל כשמכנסיה מופשלים, אחזה הנאשמת בחולצתה של הקשישה ומשכה בשערות ראשה בחוזקה כלפי מעלה באופן שגרם לקשישה להיעמד. לאחר מכן, הרימה הנאשמת את מכנסיה המופשלים של הקשישה, וכן דחפה את הקשישה לאחור, תוך שהיא אוחזת בשרוול חולצתה, עד שהקשישה התיישבה על הכיסא. בהמשך, הכתה הנאשמת בידה של הקשישה, ובתגובה לכך הקשישה בכתה. בעוד הקשישה יושבת על הכיסא, אחזה הנאשמת בידה ובראשה של הקשישה והניעה אותה בכוח קדימה ואחורה. בהמשך, הניחה הנאשמת את ידה הימנית על פניה של הקשישה ואת ידה השמאלית על פלג גופה העליון והדפה את גופה לאחור, תוך שפלג גופה העליון הוסט הצידה עד למצב שכיבה ורגליה ניתקו מהרצפה. הנאשמת המשיכה לאחוז בקשישה בדרך זו, תוך שרכנה מעליה עם כל גופה, במשך כ-15 שניות. לאחר שחדלה מאחיזתה כאמור, נותרה הקשישה במנח מאוזן, כשהיא מתקשה להתרומם וידיה ורגליה נותרו מונפות באוויר.

במועד אחר באותו יום, שעה שהנאשמת ישנה על הספה בסלון, ניגשה אליה הקשישה, תוך שהיא נעזרת בהליכון, ונגעה בידה על מנת להעירה. משהתעוררה הנאשמת, הניפה כפף לכיוון הקשישה. הקשישה התרחקה לאחור והתיישבה על כיסא הגלגלים, ואילו הנאשמת חזרה לישון.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת ועל חומרת מעשיה, המועצמים מעצם היות המתלוננת קשישה חסרת ישע אשר הייתה תלויה בחסדיה ולנוכח פערי הכוחות בין השתיים. עוד טען, שהעדר הכשרה מספקת אינו יכול להוות הצדקה לתקיפת חסר ישע או להפחית מאחריות הנאשמת. לפיכך, ביקש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא בינונית. בהפנותו לפסיקה, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם הענישה ההולם בענייננו נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. בהקשר זה ביקש שלא לקבל את המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהיותה ענישה מקלה שחורגת ממתחם הענישה. על כך הוסיף שגם ברמה הפרקטית אין להטיל רכיב עונשי זה, מן הטעם שהנאשמת היא נתינה זרה, שנכון להיום אף אינה בעלת אישור שהייה בישראל. כתמיכה לכך הוגשה הנחיית פרקליט המדינה 9.11 שכותרתה "ריצוי מאסר בעבודות שירות על ידי נתין זר" (ת/2) (להלן: הנחיית פרקליט המדינה) ומזכר ממינהל האוכלוסין, לפיו פג תוקפו של אישור השהייה בארץ של הנאשמת (ת/1). בהתחשב במכלול השיקולים, לרבות מסקנת שירות המבחן לפיה קיים סיכון

להישנות העבירות, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת עונש בחלק התחתון של מתחם הענישה שהציע, אם כי לא בתחתיתו, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

5. מנגד, ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בעונש של של"צ ולחילופין מאסר לריצוי בעבודות שירות, כשלטענתו אין מניעה להשית על עובד זר מאסר בעבודות שירות. הסנגור עמד על נסיבות חייה הטראגיות והמורכבות של הנאשמת כמפורט בתסקיר המבחן ועל מעמדה הסוציאקונומי הנמוך. עוד ציין כי מדובר בנאשמת בעלת עבר נקי, אשר עד למועד ביצוע העבירות, במשך 6 שנים, טיפלה במתלוננת במסירות, לשביעות רצון משפחתה. נוסף על כך ביקש להתחשב בעובדה שהנאשמת הייתה נתונה במעצר במשך מספר ימים ולאחר מכן בתנאים מגבילים, וכן בהודאתה בהזדמנות הראשונה, עוד בתחנת המשטרה. לדברי הסנגור, המתלוננת הביעה צער עמוק, חרטה ובושה על מעשיה. בנסיבות אלו, בהינתן נטילת האחריות מצד הנאשמת והואיל ולשיטתו מדובר באלימות המצויה במדרג חומרה נמוך ביותר, עתר הסנגור, כאמור, להסתפק בעונש של של"צ, חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליה עונש של מאסר בעבודות שירות, ולחלופין להטיל עליה עונש מאסר קצר יחסית בעבודות שירות. כתמיכה לעתירתו העונשית, הגיש ב"כ הנאשמת פסקי דין אליהם אתייחס בהמשך.

6. הנאשמת ניצלה את זכות המילה האחרונה, הביעה צער על מעשיה וביקשה סליחה.

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במעשיה פגעה הנאשמת בערכים המוגנים שעניינם שמירה על גופו ושלומו הנפשי של הפרט, בתחושת הביטחון שלו ובזכותו לחיות בכבוד וללא מורא. בפסק דין אליו נדרשתי בעת האחרונה במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 26758-04-18 מדינת ישראל נ' SUBBA (16.9.2019) (להלן: עניין SUBBA) העוסק אף הוא בתקיפה של קשיש על ידי מטפלו, עמדתי על כך שהפגיעה בערכים מוגנים אלו מועצמת מקום שקרבן העבירה הוא קשיש חסר ישע, אשר בשל מצבו הרפואי תלוי בחסדיו של הנאשם להתנהלותו היומיומית. הפגיעה מועצמת אף ביתר שאת בשל הפגיעה באמון של הקורבן ובני משפחתו ובשים לב לפערי הכוחות בין הנאשם לקרבן העבירה. עוד הפניתי בגזר הדין להתייחסותו המחמירה של בית המשפט העליון לפגיעה בקשישים וחסרי ישע, שביטוי לה ניתן לראות בדבריו של השופט א. שטיין בע"פ 6056/18 אדרי נ' מדינת ישראל (31.3.2019), אשר נאמרו אמנם אגב דיון בעבירה של שוד קשיש, אך כוחם יפה גם לענייננו:

"פגיעה בקשישים ובחסרי ישע נמנית עם המעשים הנקלים והבזויים ביותר שידעה החברה. מעשים אלו פוגעים באופן חמור בביטחונם האישי של הקורבנות - ושל אוכלוסיות שלמות - ובזכותם להתקיים בכבוד וללא מורא. מעשים אלו אף משקפים דפוס התנהגות אנטי סוציאלי אשר מגלם בתוכו אכזריות ואדישות לנזק הנגרם לקורבן העבירה..."

אשר לרמת הענישה בה יש לנקוט בעבירות אלימות בקשישים קבע השופט ש' שטיין:

"לא אחת עמד בית משפט זה על תפקידו בהגנה על חסרי ישע ועל קשישים, שמטבע הדברים מהווים טרף קל ונוח לעבריינים. תפקידנו זה מחייב גזירת עונשים מחמירים ומרתיעים. אמנם הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ושומה על בית המשפט לשקול את נסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, אפילו מדובר בעבירה שקורבנה הוא קשיש (ע"פ 5101/10 מדינת ישראל נ' ישראילוב [פורסם בנבו] - (15.3.2011)). ואולם, בעבירות המבוצעות נגד אוכלוסיות חלשות עיקרון הענישה האינדיבידואלית לרוב ייסוג אל מול אינטרסים כבדי משקל ושיקולי ענישה אחרים, שבמרכזם עקרונות הגמול וההרתעה" (ההדגשות אינן במקור - ע.מ.).

על הצורך להחמיר בענישה בעבירות אלימות נגד קשישים, ובפרט עבירות המבוצעות על ידי מטפליהם, עמדה השופטת ע' ארבל בע"פ 1836/12 נריינה נ' מדינת ישראל (1.6.2012) (להלן: עניין נריינה):

"...חברה נבחנת בדרך שהיא מטפלת בחסרי הישע שבקרבה, זקנים וילדים בפרט. במדינת ישראל קיימת תופעה נרחבת של קשישים, הן במוסדות והן בביתם, אשר נעזרים במטפלים. מעשי תקיפה ואלימות של מטפלים כלפי מטופלים ככלל קשים לגילוי, בשל העדר יכולת פיזית או נפשית של קורבנות העבירה להתלונן על הנעשה בהם בחדרי חדרים. כאשר מגיעים מקרים שכאלה ראוי שיזכו, אם כן, למענה שיפוטי הולם לפיו לא ניתן להשלים עם מעשי אלימות, השפלה וניצול של קשישים אלו בידי מטפליהם. חשוב שבתי המשפט יעבירו מסר ברור, נחרץ וחד משמעי שיש בו התוויה של נורמות התנהגותיות ראויות והצבת הגדר שמעבר לה אותן התנהגויות הן פסולות ואסורות."

9. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מעלה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא בינונית. גם אם מעשי הנאשמת אינם ממוקמים ברף העליון בכל הנוגע לעצמת האלימות שהופעלה, הם עדיין חמורים במספר היבטים. הנאשמת ניצלה את פערי הכוחות בינה לבין המתלוננת, שמצבה הגופני לא אפשר לה להגיב למעשי הנאשמת. מעשי הנאשמת אופיינו בגסות ובכוחניות, ואף גרמו להשפלתה של המתלוננת חסרת האונים. הנאשמת לא חדלה ממעשיה גם כאשר המתלוננת בכתה. דוגמא לאכזריות במעשי הנאשמת עולה מהמקרה בו אחזה הנאשמת בשערות ראשה של הקשישה באופן שגרם לקשישה להיעמד. עוד יש לתת את הדעת לכך שמעשי הנאשמת התרחשו בשני מועדים שונים בתוך תקופה של כשבועיים. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שעד אותו מועד, משך תקופה של 6 שנים, סעדה הנאשמת את הקשישה ודאגה לכל צרכיה.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. המאשימה הפנתה בטיעוניה לעניין SUBBA וביקשה ללמוד ממנו גזרה שווה לענייננו. באותו מקרה הורשע הנאשם על פי הודאתו ב-4 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי שבאו לידי ביטוי בין היתר בסטריות, צביטות, דחיפות וטיפול כוחני ואלים. בנסיבות אותו מקרה נקבע מתחם עונשי הולם הנע בין 8 ל-16 חודשי מאסר, בהתחשב בכך שמדובר ב-4 אירועים אלימים המצויים ברף הבינוני של החומרה ובסופו של דבר הושתו על הנאשם 12 חודשי

מאסר בפועל בהתחשב בתסקיר שלילי שהוגש בעניינו. ערעור שהוגש על ידי הנאשם נמשך על ידו, בהמלצת בית המשפט המחוזי [עפ"ג (מרכז) SUBBA 24361-10-19 נ' מדינת ישראל (20.1.2020)].

11. כפי שצינתי בעניין SUBBA, סקירת מדיניות הענישה במקרים של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, מעלה כי ככלל יוטלו על נאשם עונשי מאסר בפועל, אשר משכם הוא פועל יוצא של עצמת האלימות שהופעלה, מספר מופעי האלימות, ומידת ההתעללות בקשיש, ככל שהייתה. להלן סקירה קצרה של פסקי הדין הרלוונטיים:

א. בע"פ 1836/12 נרינה נ' מדינת ישראל (1.6.2012) אושר עונש של 14 חודשי מאסר פועל לנאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בריבוי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, אותן ביצע במשך כשבועיים. הנאשם דחף את הקשיש, עיקם את ידו, בעט בו, איים עליו והכה אותו. הנאשם, עובד זר נעדר הכשרה מקצועית, וכתב האישום בעניינו תוקן באופן שנמחקה ממנו עבירת ההתעללות.

ב. בע"פ ROYO 8780/16 נ' מדינת ישראל (26.4.2017), אושר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, לנאשמת אשר הורשעה, על יסוד הודאתה, בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי. הנאשמת הכתה את הקשישה, גרמה לה לחבלה ואיימה עליה. גם במקרה זה תוקן כתב האישום כך שנמחקה ממנו עבירת ההתעללות. הנאשמת עובדת זרה נעדרת הכשרה, הביעה חרטה על מעשיה.

ג. ברע"פ 3651/14 מיטה נ' מדינת ישראל (23.7.2014), אושר עונש של 16 חודשי מאסר לנאשמת אשר הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, ב-3 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי. הנאשמת סטרה לקשישה, דחפה אותה, משכה בחוזקה בידה, האכילה אותה באגרסיביות, העיפה אותה על הספה בסלון. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מרכז) 44618-03-12 מדינת ישראל נ' בשלגה (1.5.2012), הוחמר עונשה של נאשמת אשר הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, איומים והפרת הוראה חוקית. הנאשמת שפכה מים על הקשיש, השליכה את ארנקו לכיוונו ופגעה בראשו. הנאשמת לא לקחה אחריות על מעשיה. בערכאה הדיונית נגזר עונשה של הנאשמת ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר, כאמור, את עונשה ל-9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ה. בעפ"ג (י-ם) 13044-09-18 פארמה נ' מדינת ישראל (13.11.2018), אושר עונש של 12 חודשי מאסר לנאשמת, עובדת זרה, אשר הורשעה, על יסוד הודאתה, בתקיפת חסר ישע. הנאשמת טלטלה את הקשישה, תפסה אותה בחוזקה, משכה אותה מצווארה בחוזקה, צבטה אותה במקומות שונים בגוף, לרבות בחזה ובפטמה, וחבטה את ראשה במיטה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר.

ו. בעפ"ג (י-ם) 35382-02-16 פופוב נ' מדינת ישראל (5.2.2017), אושר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל לנאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי. הנאשם משך בסוודר של הקשיש, סטר לו, לפת את ידיו, והכה אותו באגרופ כך שגרם לקשיש להמטומות, כל זאת בעודו שרוי בגילופין. הנאשם הביע צער וחרטה. עם זאת, התסקיר בעניינו נשא אופי שלילי והוא לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (חי') 37745-09-18 מדינת ישראל נ' (PRODAN 6.5.2019), אליו הפנה הסנגור, הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה, בעבירה של תקיפת חסר ישע הגורמת חבלה חמורה. הנאשמת אחזה בכוח בקשיש, דחפה אותו, שפכה עליו מים, הכתה וניעה אותו. הקשיש נחבל ודימם כתוצאה מכך. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, ועל הנאשמת הוטל עונש של חודשיים מאסר מאחורי סורג ובריה ו-7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ח. בת"פ (נת') 61615-01-12 מדינת ישראל נ' פסקואל (26.6.2013), שגם אליו הפנה הסנגור, הורשעה הנאשמת, לאחר ניהול הליך הוכחות, בתקיפת חסר ישע. הנאשמת, עובדת זרה, משכה בשערותיה של הקשישה, טלטלה אותה וגרמה לשטפי דם בראשה. הנאשמת לא נטלה אחריות למעשיה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמת הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור על קולת העונש נדחה, תוך שצוין שאין בעונש זה כדי להוות תקדים [עפ"ג (מרכז) 49330-07-13 מדינת ישראל נ' פסקואל (30.12.2013)].

ט. בת"פ (י-ם) 44613-11-14 מדינת ישראל נ' ניספרוס (11.3.2015), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, ב-2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי. הנאשם סטר לקשיש והטיח את ראשו בשולחן מספר פעמים. לקשיש נגרמו נפיחות במצח ושטף דם. על הנאשם הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

י. ת"פ 18841-01-15 (קרויות) מדינת ישראל נ' עבד אל רחים (29.1.2017) בגדרו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת חסר ישע לאחר שבמסגרת עבודתו כמדריך במעון לאנשים עם צרכים מיוחדים, תקף את אחד החוסים במעון בכך שהכה אותו בגבו, גרר אותו במדרגות וכן היכה בו מכות אגרופ לפניו ובטנו ובהמשך תפס בחולצתו של המתלונן וניער אותו לכיוון הקיר. נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשים והוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי.

כמו כן, הפנה הסנגור לפסקי הדין הבאים:

יא. ע"פ 8881/17 ראנסינגה נ' מדינת ישראל (11.6.2018), במסגרתו נדון עניינה של מטפלת סיעודית בקשישה שבמהלך תקופה של שבוע התעללה בקשישה בכך שדחפה אותה, סטרה על פניה, הכתה אותה באמצעות מגבת בעודה ערומה ומשכה את בגדיה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 6 ל-30 חודשי

מאסר וגזר על הנאשמת 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לאחר שהסתבר שלא ניתן לרצות את המאסר בדרך זו, הומר העונש ב - 3.5 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית. ערעור על חומרת העונש נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי הרף התחתון של המתחם שנקבע עשה חסד עם המערערת.

יב. ת"פ (פ"ת) 37677-09-13 מדינת ישראל נ' נוקי (11.12.2014), במסגרתו הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמסגרת עבודתה עם קשישה הסובלת ממחלת אלצהיימר, הכריחה אותה לאכול, הדפה בכתפה וחבטה בה בצלחת ובמגבת. נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת, ילדת הפיליפינים בת 50, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, פיצוי בסך 2,000 ₪, קנס והתחייבות.

12. נוכח כל האמור, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בענייננו, לעצמת האלימות שהופעלה, לעובדה שמדובר בשני אירועים נפרדים שבוצעו בתוך תקופה של כשבועיים, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת, ותוך התעלמות ממקרים חריגים שאינם משקפים את רמת הענישה המקובלת, מצאתי לקבל את עתירת המאשימה ולקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל. ער אני לעובדה שבסופו של יום מצאתי לקבוע מתחם עונשי הזהה למתחם העונשי שנקבע בעניין SUBBA, בו נדונו ארבעה "אירועים עברייניים", ולא בשני מקרים כמו במקרה שלפנינו. ואולם, מסקנתי זו מתבקשת נוכח משנה החומרה שמצאתי במעשיה של הנאשמת שמשכה בחוזקה את שערות ראשה של המתלוננת באופן שגרם לה להיעמד. עוד אציין שתחתית המתחם העונשי שנקבע בעניין SUBBA ממילא אינה גבוהה באופן יחסי.

עונשה של הנאשמת - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. הנאשמת כבת 54, נשואה ואם לשלושה ילדים בגילאי 18-30, שוהה בארץ מזה כ-12 שנים. הנאשמת הגיעה לישראל מהודו על מנת להתפרנס עקב מצב כלכלי קשה בארץ מוצאה ובמטרה לסייע למשפחתה. לפני כ-8 שנים נפטר אביה של הנאשמת ולאחר מכן נפטרה אמה. 4 מתוך 5 אחיה נפטרו אף הם ממחלות שונות ועם אחותה היחידה היא מקיימת קשר טלפוני. לאורך כל שנותיה בישראל הנאשמת ביקרה את משפחתה בהודו פעמיים בלבד.

מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשמת התקשתה לשתף פעולה, פרצה בבכי לאורך הפגישה שנערכה עמה, הייתה מבולבלת ומסרה גרסאות סותרות. הנאשמת ציינה כי אינה עובדת וגרה בחדרה אלא שמישה עם הערב שלה נמסר כי היא גרה אצלו ביהוד ועובדת במשרה חלקית בעבודות ניקיון.

עוד עולה מהתסקיר שהנאשמת אמנם נטלה אחריות על מעשיה והביעה צער וחרטה, אולם באותה נשימה התייחסה באופן מצמצם למעשיה. הנאשמת אף מסרה שהמתלוננת נהגה כלפיה בחוסר כבוד וכי המעשים בוצעו מתוך תחושות כעס ותסכול, מבלי שהייתה ערה לחומרתם. לדבריה, כיום היא מודעת יותר לנזק שנגרם למתלוננת עקב התנהגותה. שירות המבחן התרשם מאישה חלשה ודלה, בודדה ומופנמת. בשים לב למכלול הנתונים, הוערכה רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשמת כבינונית, ונמצא שבמידה ותנהג באלימות, חומרתה תהא בינונית אף היא. לאור האמור, ובהתחשב בחומרת העבירות, הומלץ להטיל על הנאשמת עונש מוחשי ומציב גבול של עבודות

שירות.

14. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לאמור בתסקיר, לא מצאתי כל הצדקה חוקית לחרוג ממתחם הענישה שנקבע. אכן, נסיבותיה האישיות והמשפחתיות של הנאשמת מכמירות לב ואין אינדיקציה לכך שבעברה מעורבות פלילית קודמת. ואולם, שיקולים אלו מקומם להישקל בתוך מתחם הענישה שנקבע ולא לצורך חריגה ממנו. לאור נסיבותיה האישיות, הודאתה במיוחס לה וקבלת האחריות מצדה, מצאתי למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם שנקבע. מעבר לאמור, מצאתי שהטלת עונש קל מדי על הנאשמת, כפי שביקש בא כוחה, עלול לפגוע בצורה קשה בעקרון הרתעת הרבים.

15. לאחר שמצאתי שבנסיבות המקרה שלפנינו רמת הענישה אינה מאפשרת לאמץ את המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ממילא לא נדרשתי למחלוקת שהתגלעה בין הצדדים בנוגע לאפשרות ריצוי עונש זה על ידי מי שאינו אזרח ישראל.

16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי הימים בהם הייתה נתונה במעצר בין התאריכים 12.3.2020 ועד 19.3.2020.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה במתקן הכליאה "נוה תרצה", ביום 18.4.2021 בשעה 8:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה דרכון ועותק מגזר הדין. על ב"כ הנאשמת לתאם עם ענף אבחון ומיון של שב"ס את כניסתה של הנאשמת למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, בטלפונים 08-9787377, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. 5 חודשי מאסר, אותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם תעבור במשך 3 שנים מיום שחרורה על עבירת אלימות.

ג. הנאשמת תפצה את המתלוננת בסכום של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון יופקד בית המשפט עד ליום 1.6.2021 והיתרה בכל אחד לכל חודש שלאחריו. הפיצוי יועבר למתלוננת באמצעות בתה, גב' ציפי יצחק, על פי פרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

17. הפקדות וערבויות שניתנו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו ישמשו להבטחת התייצבות הנאשמת לריצוי עונש המאסר. עם תחילת ריצוי העונש, תושב ההפקדה לידי הנאשמת או לערבים שהפקידו כסף מטעמה, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

18. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

19. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

20. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. ככל שדרכונה של הנאשמת נמצא בידיה, עליה להפקידו במזכירות בית המשפט עד ליום 11.4.2021. רשמתי לפניי את דברי הנאשמת כי דרכונה תפוס בידי המשטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, במעמד הצדדים.